

## Νοσταλγώντας την ευγένεια...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)



Πώς τόσο αιφνιδίως χάθηκε η ευγένεια τριγύρω και αναμεταξύ μας; Μα, πού πήγε η αιδημοσύνη; Την τρομερή αλλαγή πιστοποιούμε ακόμα κι εμείς οι για την ώρα κάπως νεότεροι, εμείς που δεν γνωρίσαμε παρά μόνον ορισμένες ύστατες εκδηλώσεις της: την τήρηση κάποιων προσχημάτων, το παλιό καλό τακτ, την ακρίβεια στα ραντεβού, τον πληθυντικό αριθμό, την αυτονόητη παραχώρηση θέσης, τις ώρες κοινής ησυχίας, έννοιες όπως κοσμιότητα και κομψότη-τα, τις μικρές επισημότητες και τα ανώδυνα εθιμικά πρωτόκολλα, την αναμονή και την πρόποση στο τραπέζι, τις φιλόφρονες συ-στάσεις, το κράτημα της θύρας τη σεμνολογία και τη χαμηλοφωνία, την υπομονή στον διάλογο και παντού, την τάξη στη σχολική αίθουσα, την ευπρέπεια στους δημόσιους χώρους, τη μειλίχια οδήγηση, την υποσύνη προς τις γυναίκες -και όχι μόνο—, την χείρα βοήθειας, τον εξυπηρετικό μπάρμαν, το «από καλή οικογένεια», το «με συγχωρείτε», το «ευχαριστώ», το «παρακαλώ» και το «με τις υγείες σας», το καλωσόρισμα και την κατευόδωση, το «χαίρετε» στο ασανσέρ, το α-γουροξυπνημένο χαμόγελο, την ερυθρίαση, την αμηχανία, τον ξερόβηχα. ([περισσότερα...](#))